

Arrest

nr. 156 297 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine. U werd geboren op (...) in Almaty (provincie Almaty, Kazachstan), van waar u afkomstig bent. Op 13 december 2005 dienden u en uw vrouw, A. R. (...) (O.V. X), een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 7 maart 2007 werd in het kader van jullie eerste asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing genomen tot weigering van verblijf (bijlage 26bis), omdat jullie zich niet hadden gemeld op de datum waarop jullie door de DVZ werden opgeroepen. U en uw vrouw zouden immers in mei 2006 reeds vrijwillig teruggekeerd zijn naar Kazachstan. Jullie reisden later echter opnieuw van Kazachstan naar

België waar jullie op 15 oktober 2009 een tweede asielaanvraag indienden. Jullie haalden hierbij aan jullie land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u er problemen kende met de ordediensten naar aanleiding van uw handelsrelaties met Chinese staatsburgers van Oeigoerse origine die verdacht werden van wapensmokkel. De politie was van plan u valselijk te beschuldigen van wapensmokkel indien u niet met haar zou samen werken tegen de Chinese handelaars van Oeigoerse origine. Op 28 september 2010 werd in het kader van de tweede asielaanvraag van u en uw vrouw door het Commissariaat-generaal een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd op 22 februari 2011 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw vrouw op 16 juni 2011 een derde en op 24 januari 2012 een vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Jullie derde asielaanvraag werd door de DVZ negatief afgesloten nadat de afstand van jullie asielaanvraag werd vastgesteld aangezien jullie opnieuw niet kwamen opdagen op de datum waarop jullie door deze dienst werden opgeroepen. Jullie vierde asielaanvraag, die jullie inhoudelijk verbonden aan jullie tweede asielaanvraag, werd door de DVZ afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater), aangezien de DVZ oordeelde dat de nieuwe door u aangebrachte elementen niet van die aard waren dat zij de eerdere beoordeling aangaande uw asielverzoek konden weerleggen. Zonder België te hebben verlaten, dienden u en uw echtgenote ten slotte een vijfde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 22 december 2014. In het kader van jullie huidige asielaanvragen geven u en uw echtgenote toe de Belgische asielinstanties in het kader van jullie vorige asielaanvragen bewust te hebben misleid door een asielrelaas te hebben verzonnen. In het kader van jullie huidige asielaanvraag beroepen u en uw vrouw zich op volgende geheel nieuwe asielmotieven:

U was in uw land van herkomst werkzaam als schoenhandelaar. Daarnaast hielp u ook andere mensen om een visum voor China te verkrijgen en trad u soms op als tussenpersoon bij het vervoer van goederen van China naar Kazachstan, als bijverdienste. Zo werd u door uw kennis uit China, K. (...), in 2008 nog eens gecontacteerd opdat u als tussenpersoon zou optreden bij het overbrengen van een vracht goederen van verschillende handelaars van China naar Kazachstan. Uw taak was om deze goederen, eens aangekomen in Kazachstan, aan de verschillende klanten te bezorgen/door te geven. Uw kennis K. (...) had in dit verband de Kazachse firma 'IFTAR' verzocht om als officiële 'ontvanger' van deze goederen op te treden. IFTAR was derhalve verantwoordelijk voor de aangifte van de goederen aan de douane. Toen u een van de klanten diende te helpen bij het ontvangen van zijn goederen die met bovenvermelde vracht zouden worden geleverd, merkte u dat er nog geen goederen in het magazijn waren toegekomen. In juli 2008 begaf u zich op vraag van K. (...) vervolgens naar de douanepost Khargos om te informeren naar bovenvermelde vracht. Daar kwam u te weten dat de lading goederen op 5 juli 2008 onder arrest werd geplaatst en u in dit verband contact diende op te nemen met de inspecteur van de financiële politie, U. (...) A.. U begaf zich hierop naar de financiële politie, waar men u meedeelde dat U. (...) die de zaak in verband met de in beslagname van de goederen had opgemaakt inmiddels op dienstreis was. K. (...) drong erop aan te weten te komen wat er met de lading goederen gebeurd was, waarop u zich nadien opnieuw naar de financiële politie begaf. Daar sprak u vervolgens met het hoofd van de dienst die u meedeelde dat het dossier inmiddels werd overgemaakt aan inspecteur B. T. (...). Van hem vernam u dat het onderzoek tijdelijk werd stop gezet, zonder enige verdere uitleg, en dat hij u in dit verband op de hoogte zou houden. In maart 2009 diende u officieel een aanvraag in bij het Parket opdat een onderzoek naar de verdwenen vracht zou worden opgestart en diegenen die het onderzoek tegenhouden op het matje zouden worden geroepen. In april 2009 werd u vervolgens aan de hand van een convocatie opgeroepen door de financiële politie. Toen u zich daar aanbood diende u er maar liefst een hele nacht te wachten. De volgende dag kwamen inspecteurs B. (...) en U. (...) met u spreken. U kwam te weten dat op 19 september 2008 een strafonderzoek werd opgestart op basis van artikel 209 deel 2 van het Strafwetboek van de Kazachse Republiek, aangaande economische smokkel, aangezien een deel van de goederen van de vracht niet zou zijn aangegeven. U werd brutaal ondervraagd over onder meer K. (...), de directie van het bedrijf 'IFTAR', en uw contacten bij de douane. U werd hierbij ook geslagen. Uiteindelijk diende u uw toestemming te geven opdat uw telefoon kon worden afgeluisterd en een document te ondertekenen over de geheimhouding van de door u verkregen informatie. Hierna werd een deel van de vracht die wel werd aangegeven vrijgegeven waardoor u enkele ladingen goederen aan enkele klanten kon doorgeven. U weet niet door wiens toedoen de aangegeven goederen uiteindelijk werden vrijgegeven. Nog later werd u opnieuw opgeroepen door de financiële politie waar u geconfronteerd werd met K. E. (...) en I. S. (...), directeur en vice-directeur van het bedrijf IFTAR, dat in deze zaak als officiële ontvanger optrad en verantwoordelijk zou zijn geweest voor de aangifte van de goederen. U verklaarde hierbij hen nooit eerder te hebben gezien. Op 18 augustus 2009 werd een huiszoeking bij u thuis uitgevoerd door de financiële politie, toen zij allerlei documenten in verband met de goederen die met bovenvermelde

vracht zouden worden geleverd, aantreffen, waaronder een kopie van een fragment van het notitieboekje van een zekere N. (...), een van de klanten die een deel van haar goederen, namelijk deze die wel werden aangegeven en uiteindelijk vrijgegeven, bij u in het magazijn had opgehaald, hetgeen u toen had ondertekend. U hebt er geen idee van hoe deze stukken bij u thuis terecht kwamen en vermoedt dat zij er door de financiële politie zelf werden neergelegd. U vernam diezelfde dag dat de directeur van IFTAR, K. (...), gearresteerd zou zijn geweest. Hij zou eerst hebben verklaard dat er een foutieve lading goederen vanuit China werd verzonden, dus door toedoen van de Chinese partners die verantwoordelijk waren voor de verzending, en omwille hiervan niet alle goederen correct werden aangegeven. Hij wijzigde nadien echter zijn verklaringen en duidde u aan als verantwoordelijke voor het indienen van een foute aangifte van goederen aan de douane. Op 29 augustus 2009 werd u opnieuw opgeroepen door de financiële politie en vervolgens drie dagen vastgehouden. U werd opnieuw ondervraagd en tevens ernstig toegetakeld. Op 1 september 2009 werd u officieel in beschuldiging gesteld. Uw inbeschuldigingstelling werd u door rechercheur B. (...) voorgelezen. Tegen een borgsom van 5000 dollar werd u voorwaardelijk vrijgelaten in afwachting van uw proces. U diende voor uw vrijlating tevens enkele documenten te ondertekenen waarvan u de inhoud niet volledig kende en u meent dat u hierbij mogelijk een bekentenis hebt ondertekend. De dag na uw vrijlating begaf u zich naar een privékliniek om van uw opgelopen verwondingen te herstellen, waar u nog eens drie dagen verbleef. Inmiddels liet u via een tussenpersoon Griekse visa voor u en uw vrouw aanvragen. Eind september 2009 reisden u en uw gezin van Almaty per trein naar Warschau (Polen), waar jullie op 3 oktober 2009 binnenkwamen. Vanuit Polen reisden jullie vervolgens door naar België, waar u en uw vrouw op 15 oktober 2009 een tweede asielaanvraag indienden.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen u en uw vrouw volgende documenten neer: de Kazachse reispaspoorten van u en uw vrouw, een kleurenkopie van een convocatie van de financiële politie van 2009 op uw naam, twee convocaties van 2013 op uw naam, een kopie van een huiszoekingsbevel, een kopie van uw inbeschuldigingstelling, foto's van uw schoenenwinkel, een attest van uw registratie als zelfstandig ondernemer, een kopie van een belastinggetuigschrift van het bedrijf IFTAR, een kopie van het bedrijfsreglement van IFTAR, een kopie van een opsporingsbericht op uw naam, een internetartikel aangaande artikel 209 deel 2 van het Strafwetboek van de Kazachse Republiek, twee verslagen aangaande uw psychische toestand, een kopie van de overlijdensakte van uw schoonmoeder, en uw Belgisch getuigschrift bedrijfsbeheer.

B. Motivering

Zij er vooreerst op gewezen dat uw tweede asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Uw derde asielaanvraag werd door de DVZ negatief afgesloten nadat de afstand van uw asielaanvraag werd vastgesteld aangezien u niet kwamen opdagen op de datum waarop jullie door deze dienst werden opgeroepen. Uw vierde asielaanvraag, die u nog steeds inhoudelijk verbond aan uw tweede asielaanvraag, werd door de DVZ afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater), aangezien DVZ oordeelde dat de nieuwe door u aangebrachte elementen niet van die aard waren dat zij de eerdere beoordeling aangaande uw asielverzoek konden weerleggen. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen, weliswaar in het licht van alle in het administratieve dossier aanwezige elementen.

In het kader van jullie huidige asielaanvraag geven u en uw echtgenote, A. R. (...) (O.V. 5.853.596), toe de Belgische asielinstanties in het kader van uw jullie vorige asielaanvragen bewust te hebben misleid door een asielrelaas te hebben verzonnen (CGVS I, p. 2; CGVS vrouw, p. 2). In het kader van uw huidige, vijfde asielaanvraag verklaart u uw land van herkomst in werkelijkheid te hebben verlaten, omdat u vreest dat u in Kazachstan zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar omdat u valselijk in beschuldiging werd gesteld door de financiële politie van economische smokkel (CGVS I, p. 3-18).

Zij benadrukt dat de nieuwe door u aangehaalde asielmotieven geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meerbepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verklaarde immers Kazachstan te hebben verlaten, omdat u er door de financiële politie valselijk in beschuldiging werd gesteld van economische smokkel. De vervolgingsdaden waaraan u naar aanleiding hiervan zou zijn blootgesteld of bij een eventuele terugkeer zou worden blootgesteld, zijn niet ingegeven door één van de vijf criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (DVZ 5eAA, verklaring; CGVS I, gehoorverslag; CGVS II, gehoorverslag). Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van deze criteria niet op bescherming zou kunnen

rekenen in uw land. Bijgevolg moet worden onderzocht of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Er zijn echter evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, daar u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u ten onrechte in beschuldiging werd gesteld. Zo is het opmerkelijk dat noch u, noch uw vrouw van de ware vervolgingsfeiten die u inroept in het kader van uw huidige asielaanvraag enige melding maakte tijdens jullie vorige asielaanvragen. Jullie verzwegen bewust dat u in uw land van herkomst strafrechtelijk vervolgd werd voor economische smokkel. Ter verantwoording van jullie misleiding van de Belgische asielinstanties ten tijde van jullie vorige asielaanvragen, stelden jullie dat anderen jullie aangeraden hadden deze feiten niet te vermelden aangezien jullie dan sowieso zouden gerepatriëerd worden naar jullie herkomstland (CGVS I, p. 19; CGVS vrouw, p. 4-5). Het duidelijk misleidende karakter van jullie vorige asielaanvragen vormt echter een wezenlijk gegeven dat de algehele geloofwaardigheid van u en uw vrouw met betrekking tot de nieuwe elementen die jullie aanvoeren, in het bijzonder dat de inbeschuldigingstelling tegen u onterecht was en gebaseerd was op valse bewijzen, reeds aantast. Daarnaast worden de redenen die jullie opgeven ter verantwoording van jullie eerdere misleiding weinig overtuigend bevonden. Zij opgemerkt dat de verzonnen asielmotieven die u aanvankelijk aanhaalde immers niet zozeer verschillen van uw huidige asielrelaas. Zo verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat de Kazachse politie van plan was u valselijk te beschuldigen van wapensmokkel en verklaart u nu dat de Kazachse financiële politie u valselijk beschuldigt van economische smokkel. Indien u werkelijk op basis van valse bewijzen onterecht in beschuldiging werd gesteld voor economische smokkel en omwille hiervan riskeert valselijk te worden veroordeeld, en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers van u en uw vrouw worden verwacht dat jullie van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van jullie asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk zouden aanbrengen. Omwille van dezelfde redenen lieten u en uw vrouw ook na jullie eerdere misleiding recht te zetten naar aanleiding van jullie daaropvolgende derde en vierde asielaanvraag (CGVS I, p. 19; CGVS vrouw, p. 4-5). Jullie vierde asielaanvraag was immers nog steeds gebaseerd op de verzonnen asielmotieven die jullie naar aanleiding van jullie tweede asielaanvraag uiteen hadden gezet. Jullie verklaring dat jullie vreesden gerepatriëerd te worden indien jullie de ware redenen zouden vertellen houdt in dit verband nog weinig steek, daar het Commissariaatgeneraal alsook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw tweede asielaanvraag immers geoordeeld hadden dat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie oorspronkelijke (verzonnen) asielmotieven en jullie naar aanleiding hiervan eveneens riskeerden gerepatriëerd te worden. Meer nog, wachtten u en uw vrouw nog maar liefst bijna drie jaar na de afsluiting van jullie vierde asielaanvraag af alvorens een vijfde asielaanvraag in te dienen in het kader waarvan jullie uiteindelijk de werkelijke reden van jullie vlucht uit jullie herkomstland zouden voorstellen. Indien u werkelijk vreest voor vervolging in uw land van herkomst, omdat u onterecht in beschuldiging gesteld werd van economische smokkel, en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan tevens van u worden verwacht dat u zo snel mogelijk uw eerdere misleiding recht zou zetten en de ware redenen van uw vlucht uit uw herkomstland uiteen zou zetten. Dit gegeven doet ernstige twijfel rijzen aangaande uw bewering dat de inbeschuldigingstelling tegen u werkelijk onterecht is en de bewijzen die in deze zaak tegen u werden opgevoerd vals zijn.

Daarnaast zij opgemerkt dat u naar aanleiding van de strafzaak die tegen u werd opgestart door de financiële politie, die luidens u gebaseerd is op valse bewijzen die tegen u werden aangewend, waaronder valse verklaringen tegen u vanwege de directie van het bedrijf IFTAR die eveneens in deze zaak betrokken is en documenten die bij u thuis werden aangetroffen doch u nooit eerder hebt gezien, het proces dat in dit verband zou plaatsvinden niet hebt afgewacht noch enige poging hebt ondernomen om een advocaat te contacteren om u in deze zaak bij te staan (CGVS I, p. 18; CGVS II, p. 7). U hebt derhalve geen enkele poging ondernomen om uw beweerde onschuld aan te tonen maar bent nog voor het proces van start kon gaan het land ontvlucht. Aanvankelijk verklaarde u geen advocaat onder de arm te hebben genomen 'omdat u wist dat u onschuldig was' (CGVS I, p. 18). Indien u werkelijk onschuldig was kan echter verwacht worden dat u net wel een advocaat zou hebben geraadpleegd om uw zaak te pleiten, of, indien u het werkelijk te riskant vond uw proces te doorlopen, dat u bij uw beroep op internationale bescherming in dit verband dan van meet af aan zou hebben aangegeven dat u ten onrechte beschuldigd werd. Ter verantwoording stelde u verder dat u tijdens uw laatste aanhouding, toen de inbeschuldigingstelling tegen u werd opgesteld, en u ernstig geslagen werd, tevens documenten hebt moeten ondertekenen waarvan u de inhoud niet volledig kende en u meent dat u hierbij mogelijk een bekentenis hebt ondertekend. U besloot bijgevolg dat u in het kader van de rechtszaak die zou volgen sowieso onterecht schuldig zou bevonden worden. Echter wist u niet eens zeker wat u dan hebt ondertekend voor uw vrijlating (CGVS I, p. 11-12; CGVS II, p. 7-8). Bovendien kan omwille van onderstaande argumentatie geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u van 29 augustus 2009 tot 1 september 2009 door de financiële politie werd aangehouden, toen u ernstig toegetakeld werd en officieel in beschuldiging gesteld, waarna u tegen een borgsom van 5000 dollar en na enkele

documenten te hebben ondertekend werd vrijgelaten (DVZ 5e AA, verklaring, rubriek 15; CGVS I, p. 11-12). U verklaarde immers dat u op 1 september 2009 officieel in beschuldiging werd gesteld en uw inbeschuldigingstelling u tijdens uw aanhouding door rechercheur B. (...) werd voorgelezen (CGVS I, p. 11-12). Echter blijkt uit het door u neergelegde opsporingsbericht van 16 september 2010 daarentegen dat u op 1 september 2009 bij verstek door B. (...) in beschuldiging werd gesteld, hetgeen niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaring dat u op datzelfde moment werd aangehouden en uw inbeschuldigingstelling u werd voorgelezen. Verder legt u geen enkel begin van bewijs neer van het feit dat u op 29 augustus 2009 opnieuw werd opgeroepen door de financiële politie, van het feit dat u vervolgens drie dagen werd aangehouden, noch van het feit dat u op 1 september 2009 voorwaardelijk werd vrijgelaten. U legde evenmin een medisch attest neer van uw ziekenhuisopname na uw vrijlating ten gevolge van de verwondingen die u tijdens uw aanhouding had opgelopen. U had een dergelijk attest ook niet zelf opgevraagd. U verklaarde hieromtrent dat u zich in een slechte toestand bevond en er daarom niet aan had gedacht (CGVS I, p. 11-12; CGVS II, p. 5). Echter verklaarde u eveneens dat u bij uw vrijlating van 1 september met 100 procent zekerheid wist dat u hierna het land zou ontvluchten (CGVS I, p. 11). U vluchtte nadien naar België waar u reeds in 2005 was geweest toen u er eveneens een asielaanvraag had ingediend. Het is weinig aannemelijk dat u, die gerechtelijk vervolgd werd op basis van valse bewijzen, in dit verband ook fysiek toegetakeld werd, en omwille hiervan besloten had het land opnieuw te ontvluchten, in deze omstandigheden dan geen medisch attest van uw ziekenhuisopname hebt bewaard of opgevraagd. Ten slotte is het opmerkelijk dat, indien de financiële politie u werkelijk wilde beschuldigen in deze zaak op basis van valse bewijzen die mede door haar werden gefabriceerd, zij u na u in beschuldiging te hebben gesteld zomaar heeft vrijgelaten, zonder hierbij een uitreisverbod aan u te hebben opgelegd (CGVS II, p. 4). U kon immers op legale wijze per trein van Kazachstan naar Polen reizen, waarbij u Kazachstan legaal verliet. Hierdoor worden uw verklaringen aangaande uw laatste oproeping, aanhouding en voorwaardelijke vrijlating vlak voor uw vlucht uit uw land van herkomst onderuit gehaald, hetgeen de geloofwaardigheid van uw bewering onterecht in beschuldiging te zijn gesteld verder aantast.

Daarnaast is het uiterst merkwaardig dat u, die naar eigen zeggen een kleine tussenpersoon in deze hele transactie zou zijn geweest en op geen enkele officiële wijze betrokken was bij het overbrengen van de vracht, zich toch meermaals zelf, naar eigen zeggen op vraag van uw handelspartner K. (...), tot de financiële politie hebt gericht om de goederen die aan de douane werden aangehouden vrij te krijgen. Zo is het in het bijzonder opmerkelijk dat u in dit verband een officiële klacht indiende bij het Parket opdat een onderzoek naar de verdwenen vracht zou worden opgestart en diegenen die het onderzoek tegenhouden op het matje zouden worden geroepen, terwijl u op geen enkele officiële wijze betrokken was bij het overbrengen van deze vracht en hier dus in feite niet in de positie verkeerde om dergelijke eisen/verzoeken te stellen. Indien u werkelijk deze acties hebt ondernomen, vormt dit eerder een aanwijzing dat u dit mogelijk toch met een volmacht van de directie van IFTAR, die immers optrad als officiële ontvanger, hebt gedaan, zoals dit tevens in uw inbeschuldigingstelling wordt beweerd en hetgeen u ontkent (CGVS I, p. 3-5; CGVS II, p. 15-17). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw bewering ten onrechte in beschuldiging te zijn gesteld verder ondermijnd.

Ten slotte is het weinig logisch dat de financiële politie sommige van uw verklaringen geheel anders zou hebben geregistreerd dan u ze hebt afgelegd. U verklaart immers dat deze geheel niet kloppen. Het is echter niet logisch dat zij, terwijl zij eveneens registreert dat u uw schuld geheel ontkent, dan andere verklaringen zou registreren over de manier waarop u met K. (...) in contact was gekomen en de afspraken die jullie al dan niet hadden gemaakt over wat u bij deze transactie zou verdienen (CGVS II, p. 11-19), daar niet blijkt welk belang dit voor de dienst zou hebben gehad bij het opmaken van een valse inbeschuldigingstelling jegens u.

Aangaande de twee convocaties van 2013 op uw naam, waarmee u wil aantonen dat u nog steeds gezocht wordt, zij opgemerkt dat enkele vormelijke anomalieën werden opgemerkt die twijfel doet ontstaan over de waarachtigheid of de authenticiteit van deze stukken. Zo verschillen beide convocaties geheel qua grootte en lijken zij ergens van te zijn afgescheurd of ergens uit te zijn geknipt. Daarnaast werd op geen van beide convocaties ingevuld op welk uur u zich diende aan te bieden, noch in welk kabinet. Daar komt nog bij dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat dergelijke documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden of tegen betaling verkrijgbaar zijn in uw land van herkomst, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u en uw vrouw neergelegde documenten ter ondersteuning van jullie huidige asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De Kazachse reispaspoorten van u en uw

vrouw die u in het kader van uw huidige asielaanvraag voor het eerst voorlegt, bevatten louter informatie over jullie identiteit en jullie reisweg, die niet langer betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. De kleurenkopie van een convocatie van de financiële politie van 2009 op uw naam, de kopie van een huiszoekingsbevel, een kopie van uw inbeschuldigingstelling en de kopie van een opsporingsbericht op uw naam, tonen louter aan dat u in bovenvermelde zaak in beschuldiging werd gesteld voor economische smokkel door de financiële politie en in dit verband in 2010 in opsporing werd geplaatst, doch niet dat uw inbeschuldigingstelling gebaseerd is op valse bewijzen. Het internetartikel dat u neerlegde biedt verder informatie aangaande artikel 209 deel 2 van het Strafwetboek van de Kazachse Republiek, aangaande economische smokkel, en de straf die men in dit verband riskeert. Dit toont echter niet aan dat u in geval van terugkeer daadwerkelijk veroordeeld zou worden, of welke straf u zou worden opgelegd in geval u wel zou worden veroordeeld. De foto's van uw schoenwinkel, het Kazachs attest van uw registratie als zelfstandig ondernemer en uw Belgisch getuigschrift bedrijfsbeheer, bevatten verder louter informatie over uw werkervaring in Kazachstan en uw opleiding in België. De kopie van een belastinggetuigschrift van het bedrijf IFTAR en de kopie van het bedrijfsreglement van IFTAR tonen louter aan dat dit bedrijf bestaat, doch niet dat de directie van dit bedrijf u in bovenvermelde zaak valselijk beschuldigt zoals u beweert.

In de twee verslagen aangaande uw psychische toestand, wordt verder melding gemaakt van depressie en stress. In dit verband moet worden beklemtoond dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat deze verslagen geen sluitend bewijs vormen van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten.

Aangaande de kopie van de overlijdensakte van uw schoonmoeder ten slotte, zij opgemerkt dat dit document louter aantoonde dat zij is overleden, doch niet dat haar overlijden verbonden is aan de stress die ze in verband met jullie problemen zou hebben ondervonden.

Daar de reden van de vlucht van uw vrouw, A. R. (...) (O.V. 5.853.596), volledig verbonden is met de reden van uw vlucht (CGVS II, p. 3; CGVS vrouw, p. 4), kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van haar vijfde asielaanvraag, besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij opwerpt dat de verwijzing door verwerende partij naar het feit van het indienen van meervoudige asielaanvragen en dat de tweede asielaanvraag omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid werd afgewezen op zich niet relevant is om de huidige asielaanvraag af te wijzen daar er nieuwe elementen werden aangebracht in onderhavige asielaanvraag, oordeelt de Raad evenwel dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren. Bovendien duidt verwerende partij in de motivering duidelijk de nauwe band aan tussen de bij de eerdere asielaanvragen afgelegde verklaringen en het voorgehouden asielaanvraag in onderhavige asielaanvraag.

2.2.4. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar haar psychische problemen bemerkt de Raad dat uit de medische attesten gevoegd bij het administratief dossier (stuk 15, deel 14) niet blijkt dat het cognitief geheugen van verzoekende partij dermate is aangetast dat zij in de onmogelijkheid zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.5. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat mogelijke vergissingen kunnen te wijten zijn aan stress wijst de Raad erop dat op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielaanvraag zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft en dit reeds van bij het eerste interview, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade voorzien bij artikel 48/4 van de vreemdelingenwet (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, ontslaat dit verzoekende partij niet van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen.

2.2.6. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt en verwijst naar de door haar eerder bijgebrachte documenten oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven en het wijzen op de aangebrachte documenten echter niet van aard zijn om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.7.1. Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de stelling van verwerende partij dat de door haar aangehaalde asielmotieven geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen daar het *“in casu gaat over een onrechtmatige valselijke beschuldiging/vervolg van verzoeker door de overheid/politie in Kazachstan”*. *“Het gaat bijgevolg duidelijk over een vervolging van verzoeker om politieke redenen met bijkomende feit dat verzoeker een etnische Oeigoer is en wordt tevens als zodanig gediscrimineerd”*, aldus verzoekende partij. Verzoekende partij vraagt zich af welke bescherming zij kan krijgen in haar land van herkomst als

zij opzettelijk valselijk is beschuldigd in haar land van herkomst voor feiten die zij niet gepleegd heeft. Verzoekende partij bevestigt dat zij geen poging ondernam om haar onschuld in een gerechtelijke procedure aan te tonen daar het Kazachse gerecht corrupt is en onschuldige mensen vaak worden veroordeeld voor handelingen die ze helemaal niet zouden hebben gedaan. Bovendien ging haar vader tijdens haar arrestatie naar verschillende advocaten, maar geen van deze advocaten wilde de zaak nemen.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met voormeld betoog duidelijk voorbijgaat aan de uitgebreide motivering van verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden valsheid van de inbeschuldigingstelling in haar land van herkomst waarvan verzoekende partij het voorwerp uitmaakt. De voorgehouden feiten betreffen dan ook louter feiten van strafrechtelijke aard, wat niet ressorteert onder één van de vijf criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951. Desbetreffende motieven van verwerende partij worden door voormeld betoog van verzoekende partij niet weerlegd.

Daargelaten de relevantie, gezien het ongeloofwaardig bevinden van het valselijk in staat van beschuldiging te zijn gesteld, van de corruptie van het Kazachse gerecht en derhalve het veroordelen van onschuldigen en van het niet willen verdedigen van de zaak van verzoekende partij door advocaten daar zij om reden van deze corruptie elke confrontatie met de overheid proberen te vermijden, oordeelt de Raad dat dit verweer louter blote beweringen betreffen daar deze op generlei wijze met enige objectieve informatie worden onderbouwd.

2.2.8. De loutere opmerking van verzoekende partij dat de borgsom van 5000 dollar niet officieel was gegeven doet geen afbreuk aan de navolgende motivering van verwerende partij: *“Verder legt u geen enkel begin van bewijs neer van het feit dat u op 29 augustus 2009 opnieuw werd opgeroepen door de financiële politie, van het feit dat u vervolgens drie dagen werd aangehouden, noch van het feit dat u op 1 september 2009 voorwaardelijk werd vrijgelaten. U legde evenmin een medisch attest neer van uw ziekenhuisopname na uw vrijlating ten gevolge van de verwondingen die u tijdens uw aanhouding had opgelopen. U had een dergelijk attest ook niet zelf opgevraagd.”* Ook het louter herhalen van het reeds eerder opgeworpen argument dat zij om reden van haar slechte gezondheidstoestand geen medisch attest vroeg doet geen afbreuk aan de desbetreffende specifieke motivering in de bestreden beslissing waarom dit argument totaal onaannemelijk is.

2.2.9. Waar verzoekende partij stelt dat zij op het ogenblik van het verlaten van haar land nog geen inreisverbod had gekregen *“omwille van de niet goede coordinatie van de werking van politiediensten”*, oordeelt de Raad dat dit een hypothetische en wederom een blote bewering betreft. Daarenboven kan door de Raad niet worden ingezien waarom de Kazachse autoriteiten zich zouden uitputten in een volledig in scene gezette valse beschuldiging en niet onmiddellijk een uitreisverbod zouden hebben voorzien.

2.2.10. Aangaande de verklaring van verzoekende partij waarom het opsporingsbericht van 16 september 2010 vermeldt dat zij op 1 september 2009 bij verstek door B. in beschuldiging werd gesteld, in het bijzonder dat *“dat gebeurde omdat verzoeker deze dag 1 september 2009 reeds de politieafdeling verliet”*, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij zelf heeft aangegeven dat de inbeschuldigingstelling haar persoonlijk tijdens haar arrestatie werd voorgelezen (administratief dossier, stuk 7, p. 11) waardoor een inbeschuldigingstelling bij verstek niet aan de orde is. De desbetreffend door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.11. Waar verzoekende partij opmerkt niet officieel betrokken te zijn geweest bij de overbrenging van de vracht, maar er wel feitelijk bij betrokken te zijn geweest en derhalve geen enkele volmacht had van IFTAR of van een ander bedrijf oordeelt de Raad dat dit verweer niet verklaart waarom verzoekende partij in deze in de hoedanigheid was officieel een klacht neer te leggen bij het parket teneinde een onderzoek naar de verdwenen vracht op te starten en bepaalde mensen die het onderzoek tegenhouden op het matje te roepen.

2.2.12. Betreffende de opmerking van verzoekende partij dat het normaal is in Kazachstan dat de door de politie gebruikte formulieren – *in casu* de convocaties van de financiële politie – verschillen, wijst de Raad er wederom op dat ook dit een blote bewering betreft daar deze op generlei wijze met enig objectieve informatie is onderbouwd. Verder oordeelt de Raad dat desbetreffend motief dient samen gelezen te worden met de overige vaststellingen dat noch het uur, noch het kabinet waarop men zich dient aan te bieden wordt vermeld en dat dergelijke documenten makkelijk tegen betaling verkrijgbaar

zijn waarvoor verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt dan deze waarop de verwerende partij zich dienaangaande steunt (administratief dossier, stuk 16).

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 17 maart en 14 juli 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT